

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้เข้ามาในพาหนะของผู้ที่ได้เริ่มบัตติอันดับแรก ผู้ที่เคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่กราบไหว้บูชาก่อนได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง อธิบายความลับนี้อย่างชัดเจนแก่ทุกคน

คำถาม: มรดกใดที่พ่อได้มาเพื่อให้แก่ทายาทของท่าน?

คำตอบ: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ความสุขและความรัก ท่านยกมรดกของสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ท่านยกสมบัติเหล่านั้นให้แก่ลูกเช่นที่ว่าถึงแม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่ใช้สมบัติเหล่านั้นทั้งหมดถึง 21 ชาติเกิด สมบัติเหล่านั้นก็ไม่ลดน้อยลงไป ท่านเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร ลูกประกาศสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของพ่อด้วยพลังโยคะ โดยที่ไม่มีโยคะ ลูกไม่สามารถได้รับสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ได้

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด ทุกคนเชื่อในพระเจ้าชีวาที่ไม่มีตัวตน เป็นชีวาที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่ทุกคนกราบไหว้บูชา ผู้มีร่างกายทั้งหมดมีรูปที่มีตัวตน เริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนแล้วพวกเขาที่อยู่อย่างมีตัวตน เมื่อพวกเขาอยู่อย่างมีตัวตนด้วยการเข้ามาในร่างกาย บทบาทของพวกเขาก็มีการแสดง ไม่มีบทบาทใดในโลกที่ไม่มีตัวตน เช่นที่นักแสดงไม่ต้องเล่นบทบาทเมื่อพวกเขาอยู่ที่บ้าน พวกเขาเล่นบทบาทของพวกเขาเมื่อพวกเขาอยู่บนเวที ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณเองก็มาที่นี้และเล่นบทบาทของพวกเขาด้วยร่างกาย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับบทบาท ไม่มีความแตกต่างใดในดวงวิญญาณ เช่นที่มีดวงวิญญาณของลูกๆ ดังนั้นก็มีดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้น พ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด, ทำอะไร? ลูกต้องรู้ว่าหน้าที่การงานของท่านคืออะไร หากบางคนเป็นประธานาธิบดีหรือราชา นั่นก็เป็นหน้าที่การงานของดวงวิญญาณ เหล่าเทพได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะพวกเขามีบริสุทธิ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลักษมีและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษาการศึกษานี้ ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณสอนด้วยเช่นกัน ความยิ่งใหญ่ก็คือพ่อมาและให้การศึกษาแก่ลูกๆ และสอนราชาโยคะแก่ลูกด้วย เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างง่าย สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะ ด้วยการจดจำพ่อ พวกเราจึงกลับมาสาโทประธาน พ่อฉันสาโทประธาน ผู้คนร้องสรรเสริญท่านอย่างมาก ในหนทางของบัตติ ผู้คนออฟเฟอร์ ผลไม้ นม ฯลฯ แก่ท่านอย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขากราบไหว้บูชาเหล่าเทพและออฟเฟอร์ผลไม้ และนม ฯลฯ แก่ชีวา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เหล่าเทพเคยปกครองอาณาจักร ดังนั้นเหตุใดผู้คนจึงออฟเฟอร์สิ่งเหล่านี้แก่ชีวาเล่า? ท่านได้ทำการกระทำใดที่ผู้คนกราบไหว้บูชาท่านอย่างมาก? ลูกรู้จักเหล่าเทพว่าพวกเขาเคยเป็นนายของโลก พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวา แต่พวกเขาไม่รู้วาทานคือพระเจ้า พระเจ้าได้ทำให้พวกเขา (เหล่าเทพ) เป็นเช่นนั้น พวกเขาแสดงบัตติอย่างมาก แต่พวกเขาทั้งหมดนั้นไม่รู้ ลูกต้องเคยทำการกราบไหว้บูชาชีวาและเวลานี้ลูกเข้าใจทั้งหมดนั้น แต่ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเช่นกัน ลูกไม่รู้วาทานหน้าที่การงานของท่านคืออะไรหรือท่านให้ความสุขใดแก่ลูก เทพเหล่านั้นให้ความสุขแก่ลูกหรือ? แม้ว่าราชาและราชินีให้ความสุขแก่ผู้คนของตน ก็เป็นชีพบาบาผู้ที่ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นที่พวกเขาเป็น ความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียวนั้น ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ปกครองอาณาจักรและปวงประชาที่ได้มีการสร้างขึ้นมามีด้วย แต่พวกเขาไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ใคร หากพวกเขาให้ประโยชน์แก่ใคร ก็เป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราเท่านั้น พ่อฉันที่นี้และสอนลูกๆ ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ พ่อให้คำแนะนำของท่านเองว่าลูกเคยกราบไหว้บูชาพ่อในฐานะที่เป็นลึงค์ ลูกเคยเรียกท่านว่าดวงวิญญาณสูงสุด และแล้วก็กลายเป็นพารามฮัตมา (พระเจ้า) อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้วาทานทำอะไร พวกเขาเพียงแต่พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือท่านนั้นอยู่เหนือรูปและนาม ในกรณีนี้ก็ดูราวกับว่าไม่ถูกต้องที่จะออฟเฟอร์นม ฯลฯ แก่ท่าน เป็นเพราะท่านมีรูปที่ผู้คนออฟเฟอร์สิ่งเหล่านั้นแก่ท่าน ท่านไม่สามารถที่จะเรียกว่าเป็นผู้ที่ปราศจากรูป ผู้คนก็โต้เถียงกับลูกอย่างมาก พวกเขาแม้แต่เคยมาหาบาบาและโต้เถียงกับท่าน พวกเขาจะพยายามอย่างหนักโดยไม่จำเป็น แต่ก็ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้ทำให้ลูกสูงส่งเพียงไร นี่คือการศึกษาล่าเรียนและพ่อได้กลายเป็นครูของลูกและสอนลูก ลูกกำลังศึกษาล่าเรียนเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพเหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก ไม่มีอาณาจักรของรามที่นี้ที่พวกเขาจะสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์เหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่แต่แล้วพวกเขาก็ได้ไปสู่หนทางบาป อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นที่มีการแสดงพวกเขาไว้ในรูปภาพเหล่านั้น หากลูกมองดูรูปภาพที่วัดจากกันนาล ลูกจะเห็นว่าภาพเหล่านั้นก็เป็นภาพที่สกปรกอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า : เอาชนะมายาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ดังนั้นผู้คนเหล่านั้นจึงได้ให้ชื่อวัดจากกันนาล (เจ้าของโลก) รอบๆ จุดยอดสุดนั้นพวกเขาก็ได้แสดงภาพที่สกปรก เมื่อเหล่าเทพได้ไปสู่หนทางบาป พวกเขาได้อุบัติอย่างน่าเกลียด ผู้คนก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาพวกเขาด้วย ผู้คนไม่รู้สิ่งใดว่าเมื่อไรที่พวกเขาเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา บัญชีของ 84 ชาติเกิดไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใคร ก่อนอื่นใดลูกเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่กราบไหว้บูชาและสาโทประธานและแล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกได้อยู่อย่างทาโมประธานและเป็นผู้กราบไหว้บูชาพวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ที่ทำด้วยหินสีดำที่วัดรากูณาดด้วยแต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเช่นกัน พ่อฉันที่นี้และ

อธิบายแก่ลูก ๆ ในเวลานี้ ลูกได้กลับมาสวยงามด้วยการนั่งบนกองไฟของความรู้และลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ เหล่าเทพได้ไปสูหนทางบาปและได้มีกิเลสและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะเรียกได้ว่าเป็นเทพได้อีกต่อไป ด้วยการไปสูหนทางบาป เหล่าเทพได้อยู่อย่างน่าเกลียด พวกเขาได้แสดงภาพเหล่าเทพเช่นนั้น พวกเขาได้แสดงลักษณะที่น่าเกลียด รามก็น่าเกลียดและชิวาก็น่าเกลียดด้วย ลูกรู้ว่าชิพบาบาไม่เคยอยู่อย่างน่าเกลียด ท่านคือเพชรผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นเพชรด้วยเช่นกัน ท่านไม่เคยอยู่อย่างน่าเกลียด ดังนั้นแล้วเหตุใดท่านจึงได้ถูกแสดงว่าน่าเกลียดเล่า? จะเป็นใครบางคนผู้ที่น่าเกลียด ผู้ที่สร้างรูปปั้นของท่านที่น่าเกลียด ชิพบาบาพูดว่า: พ่อได้ทำอาชญากรรมใดหรือที่ลูกแสดงว่าพ่อน่าเกลียด? พ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม พ่อ นั้นสวยงามเสมอ สติปัญญาของมนุษย์นั้นก็ได้กลายเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ชิพบาบาเป็นผู้เดียวที่ทำให้ผู้คนกลายเป็นเพชร พ่อคือนักเดินทางที่สวยงามเสมอ พ่อได้ทำอะไรที่ลูกได้แสดงว่าพ่อนั้นน่าเกลียด? เวลานี้ลูกต้องกลับมาสวยงามด้วยเช่นกันเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้อย่างไร? พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ทำสิ่งนั้นด้วยการทำตามพ่อ ผู้นี้ (บราห์มาบาบา) ได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ จงมองดูว่าพ่อได้ให้ทุกสิ่งไปอย่างไร ถึงแม้ว่าท่านเป็นบุคคลธรรมดาไม่ได้ร่ำรวยมากและไม่ได้ยากจนมาก แม้แต่เวลานี้บาบาก็พูดว่า: อาหารและเครื่องดื่มของลูกควรจะเป็นในระดับกลาง ไม่ควรจะมีความอุดมสมบูรณ์หรือเรียบง่ายเกินไป พ่อได้ให้คำสอนทั้งหมดเหล่านี้แก่ลูก ผู้นี้เมื่อมองดูก็ธรรมดาด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดกับลูก: พระเจ้าอยู่ที่ใด? แสดงท่านให้แก่ฉัน ดวงวิญญาณก็เป็นเพียงจุด ลูกจะเห็นได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถจะได้สัมผัสของดวงวิญญาณด้วยดวงตาคู่นี้ ลูกพูดว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องเป็นผู้มีร่างกายด้วย ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะสามารถสอนลูกได้อย่างไร? ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณและลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกาย ดังนั้นด้วย ดวงวิญญาณก็พูดผ่านร่างกาย ดังนั้นจึงมีคำพูดที่พูดโดยดวงวิญญาณแต่จะไม่ถูกต้องที่จะพูดว่า “คำพูดของดวงวิญญาณ” ดวงวิญญาณอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ อยู่เหนือเสียงและเขาก็จะพูดผ่านร่างกายเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่อาศัยอยู่เหนือเสียง หากลูกต้องการที่จะเข้ามาสู่เสียง อย่างแน่นอนที่ลูกจำเป็นต้องมีร่างกาย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกันและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านได้รับการคำจูนของร่างของบางคน ผู้นี้ก็เรียกว่าเป็นพาหนะ ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะพูดกับลูกได้อย่างไร? พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ท่านจะมาอย่างไร? ท่านจะเข้ามาในร่างของใคร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะเข้ามาในร่างของมนุษย์ ท่านจะเข้ามาในร่างของมนุษย์ใด? ไม่มีใครนอกจากลูกรู้อยู่ ผู้สร้างเองนั้นก็ทั้งที่และให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก : พ่อมาอย่างไรและพ่อเข้าไปในพาหนะใด ลูก ๆ รู้ว่าพาหนะใดเป็นของพ่อ ผู้คนนั้นสับสนมาก พวกเขาได้แสดงพาหนะของท่านว่าเป็นสิ่งต่าง ๆ มากมาย ท่านไม่สามารถเข้าไปในสัตว์ ฯลฯ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าพ่อต้องเข้าไปในมนุษย์ใด ท่านต้องมาในบาร์ต พ่อจะเข้ามาในร่างของชาวบาร์ตใด? ท่านจะเข้ามาในพาหนะของประธานาธิบดี ผู้รู้หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือ? ไม่ใช่ว่าท่านจะเข้าไปในพาหนะที่บริสุทธิ์: นี่คือการอาณาจักรของราวัน “ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น” ได้รับการจดจำกันมา ลูก ๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าบาร์ตคือแผ่นดินที่ไม่สูญสลายซึ่งไม่เคยถูกทำลาย พ่อที่คงอยู่ตลอดไปมาในแผ่นดินที่ไม่สูญสลายของบาร์ตเท่านั้น ท่านเองนั้นบอกลูกว่าท่านเข้ามาในร่างใด ไม่มีใครอื่นสามารถรู้อยู่ ลูกรู้ว่าท่านไม่สามารถเข้าไปในร่างของผู้รู้หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาคือหะฐะโยคีผู้ที่เป็นของหนทางสันโดษ และแล้วก็ยังคงมีผู้ทำบักติผู้ที่เป็นชาวบาร์ต ในบรรดาผู้ทำบักติด้วย ท่านจะเข้ามาในร่างผู้ทำบักติใด? ต้องเป็นผู้ทำบักติเก่าแก่ที่ได้แสดงบักติมาอย่างมากมาย พระเจ้าต้องมาเพื่อให้ผลของบักติ มีผู้ทำบักติมากมายในบาร์ต พวกเขาจะพูดว่า: ผู้นี้คือผู้ทำบักติที่ยิ่งใหญ่และพระเจ้าควรจะเข้าไปในเขา มีผู้คนมากมายที่กลายเป็นผู้ทำบักติเช่นนี้ หากใครบางคนจะมีการวางเฉยในวันพรุ่งนี้ เขาก็จะกลายเป็นผู้ทำบักติ อย่างไรก็ตาม นั่นก็ทำให้เขาเป็นผู้ทำบักติเพียงชาติเกิดเดี๋ยวนี้นั้น พระเจ้าจะไม่เข้าไปในผู้นั้น พ่อเข้าไปในผู้ที่ได้เริ่มบักติเป็นคนแรก บักติได้เริ่มขึ้นในยุคทองแดง ไม่มีใครสามารถเข้าใจบัญชีนี้ มีประเด็นที่แฝงตัวเช่นนั้น พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้เริ่มบักติก่อน ดวงวิญญาณที่ผู้ที่มีค่าควรแก่กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ท่านเองนั้นพูดว่า: พาหนะนี้ได้รับอันดับหนึ่งและแล้วเขาก็ได้เป็นผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่าน และแล้วท่านก็ต้องกลายเป็นราชาอันดับหนึ่ง ผู้ที่เคยแสดงบักติอย่างมากมาย เขาต้องได้รับผลของบักติ พ่อแสดงให้เห็นว่าผู้นี้อุทิศตนเองต่อท่านอย่างไร เขาได้ให้ทุกสิ่งแก่พ่อ จำเป็นต้องอาศัยทรัพย์สมบัติเพื่อจะสอนลูก ๆ มากมายด้วยเช่นกัน ไฟบูชาญ์ของพระเจาก็ได้มีการสร้างขึ้น พระเจ้านั่งในผู้นี้และสร้างไฟบูชาญ์ของรูตรา นี้เรียกว่าการศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน รูตราชิพบาบา, ผู้เป็นมหาสมุทรของความรู้, ได้สร้างไฟบูชาญ์นี้เพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูก คำพูดนั้นถูกต้องอย่างแท้จริง เป็นไฟบูชาญ์ที่จะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง เหตุใดสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นไฟบูชาญ์? ผู้คนเหล่านั้นก็ได้ใส่สิ่งส่งเวทย์มากมายลงไปในไฟบูชาญ์ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นลูกได้ส่งเวทย์ส่งเวทย์ใดในไฟบูชาญ์นี้! ลูกรู้ว่าลูกจะ

ศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาด แล้วทั้งโลกนี้จึงจะถูกสังเวทที่นี่ เมื่อมีไฟบูชาอยู่ในเวลาสุดท้าย พวกเขาก็เทสิ่งสังเวททั้งหมดลงไปในไฟ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนลูก พ่อเน้นธรรมดาดังนี้ มนุษย์รู้อะไร? ผู้คนที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็ได้รับการยกย่องอย่างมาก พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในท่าทางที่เรียบง่ายและธรรมดาดังนี้ มนุษย์จะรู้ได้อย่างรวดเร็วว่านี่เคยเป็นพ่อค้าเพชร? ไม่ได้มีพลังใดที่ปรากฏให้เห็น พวกเขาเพียงแต่พูดว่ามีพลังบางประการในผู้นี้ ก็เท่านั้นเอง พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่ในผู้นี้ ผู้นี้มีพลังบางประการ แต่พลังนั้นมาจากที่ใด? พ่อเข้าไปในเขา ไม่ว่าอะไรก็ตามเป็นสมบัติที่มีค่าของท่าน ท่านไม่ได้ให้สมบัติเหล่านั้นเพียงเช่นนั้น ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในสิ่งเหล่านั้นด้วยพลังโยคะ ถึงอย่างไรท่านก็คือผู้ทรงอำนาจ พลังของท่านไม่ได้ไปที่ใด ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดดวงวิญญาณสูงสุดจึงได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ พ่อมาและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า: ผู้เดียวที่พ่อเข้ามานั้นได้ถูกปกคลุมไปด้วยสนิมอย่างสมบูรณ์ พ่อเข้ามาในแผ่นดินเก่าในร่างเก่าในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด ไม่มีใครสามารถจัดสนิมที่อยู่ในดวงวิญญาณได้ เป็นเพียงสัทกูรูเดียวเท่านั้นที่บริสุทธิ์เสมอ ผู้ที่สามารถจัดสนิม ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกต้องการเวลาที่จะทำให้สิ่งต่างเหล่านั้นทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อยกทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ และท่านยกทุกสิ่งแก่ลูกๆ ท่านเข้ามาในโลกเก่า ท่านเข้ามาในผู้ที่เคยเป็นเช่นเพชร และแล้วก็ได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย แม้ว่าผู้คนเป็นเศษฐิในเวลานี้ นั่นก็เป็นเพียงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ลูกคือผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าเต็มบาท เวลานี้ลูกเป็นนักเรียนด้วย ผู้นี้ก็เรียนในในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่านด้วยเช่นกัน ท่านนั้นถูกปกคลุมไปด้วยสนิม ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากนั้นก็ถูกปกคลุมด้วยสนิม พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุดและพวกเขาคือผู้ที่ต่อมาต้องกลับมาบริสุทธิ์ ละครันี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อกำลังบอกทุกสิ่งที่แท้จริงแก่ลูก พ่อคือสัจจะ ท่านไม่เคยบอกสิ่งใดที่เป็นการหลอกลวงแก่ลูก ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ผู้คนนั้นจะรู้ได้อย่างไรหากไม่มีลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงทำตามพ่ออย่างสมบูรณ์ อุทิศทุกสิ่งต่อพ่อและดูแลสิ่งนั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ อาหารและเครื่องดื่มและวิถีชีวิตของลูกต้องธรรมดา ในระดับปานกลาง ไม่สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป
2. จงให้ทรัพย์ที่มีค่าของความสุข ความสงบและความรู้ที่พ่อได้ยกให้ลูก แก่ผู้อื่น และกลายเป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์

พร: ขอให้ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด และเปลี่ยนสำนักของร่างกายเป็นสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ ขณะที่เคลื่อนไหวไปถ้าการวางเฉยของลูกหมดไป เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนั้นคือสำนักที่เป็นร่าง จนกระทั่งลูกมีการวางเฉยในสำนักที่เป็นร่าง การวางเฉยในสิ่งใดๆ ไม่สามารถอยู่อย่างถาวรได้ การมีการวางเฉยในความสัมพันธ์ไม่ใช่สิ่งใหญ่ เพราะมีผู้คนในโลกที่มีการวางเฉยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามที่นี้ การรู้จักรูปที่หลากหลายของสำนักที่เป็นร่าง และการเปลี่ยนสำนักที่เป็นร่างให้เป็นสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณคือวิธีการกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: เมื่อเท้าของลูก นั่นคือ ความคิดของลูกแข็งแรง สถานการณ์ที่มีดมัวเช่นเมฆดำจะสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้

*** โอม ชานติ ***